

Pout' – zastavení prvé

... aneb na cestě do Santiago de Compostela ...

Tak jo ... překonám ... , no jak to nazvat? Lenost? A dám se do toho ... Kamarád Milan: „piš, piš, piš.“ Ale to se mu lehce řekne. No on říká: „vždyť jenom jdeš, času musíš mít hafo ... :-)!“ Mno, to se řekne hafo, ale těžko mu nebo komukoliv jinému vysvětlovat, kdo nezažil o co GO. Tak ale popořádku. Právě sedím u Turmwirt - <http://www.turmwirt.at/> - vyhlídková věž v Rakousku a za sebou mám cca 600 km – ušlapáno.

Jojo, jmenuji se Petr Hirsch, ale nyní mi říkejte P o U t N í K, narodil jsem se ve Dvoře Králové nad Labem, léta páně 1979. A prvního června 2010 jsem vyrazil na svoji pouť do Santiago de Compostela, nebo-li na Svatojakubskou pouť. Cesta, která je zasvěcena apoštolu svatému Jakubovi /http://cs.wikipedia.org/wiki/Jakub_V%C4%9Bt%C5%A1%C3%AD/ a všechny detailnosti můžete vyčíst na stránkách občanského sdružení ULTREIA – <http://www.ultreia.cz/>, které se už léta stará o rozšiřování povědomí o této unikátní možnosti putování po zemích českých a možná i jiný. Proto se já více rozepisovat nebudu a přěji příjemné začtení se.

Rohrbach - první setkání s oficiální Svatojakubskou cestou a jejím značení – zde trasa z Českého Krumlova, přes Rakousko na Německé hranice, 100 kilometrová ochutnávka

Má pohnutka vydat se na cestu nesahá do daleké minulosti. Se Svatojakubskou cestou jsem se prvně setkal minulý rok, tedy 2009, při mé výpravě na Krétu, kterou se mi podařilo za měsíc přejít ze západu na východ po dálkové mezinárodní značené trekové trase E4 [/http://vapiti.rajce.idnes.cz/Kretske_putovani_-_I._cast/](http://vapiti.rajce.idnes.cz/Kretske_putovani_-_I._cast/)/. Už na trajektu směrem na ostrov jsem potkal človíčka, který se o cestě zmínil a pak jsem několik dnů šel s australano-kanadánem, který mi řekl, že jeho máma přiletěla do Evropy, aby tuto pouť prošla. Pak už nechybělo mnoho. Několik hodin strávených na internetu a zahájení plánování. Ale životní strasti a slasti pomalu začaly po návratu z Kréty plány překrývat. A pak se to stalo – jednoho prosincového sobotního rána jsem se probudil a bylo to. Pocit, uvnitř, v místech ... těžko se to popisuje, ale prostě otevřete oči a je to tam. Prostě jsem cítil běž. Na nic nečekej a běž. A tak jsem „poslechl“. Vyřešil všechny životní nezbytnosti, abych cestu nepodnikal na úkor někoho či něčeho. Našetřil peníze a začal zjišťovat podrobnosti a kontaktoval lidičky, kteří by mi mohli nějakým způsobem pomoc při realizaci této cesty. Díky tomu jsem se například seznámil s Janem Bímem, jedním ze zakladatelů o.s. Ultraia nebo se Štěpánem Byrtusem, klukem, který podobnou cestu absolvoval minulý rok.

Dalo by se napsat mnoho a mnoho, ale bych vás zbytečně nezahltil.... Na pouť jsem vyrazil, jak jsem zmínil, 1.6. 2010 v cca 4:00 z místa, kde jsem prožil dětství, tedy z bytu v kterém nyní žije máma. Kroky mě vedly k nemocnici, dále k dubu, při své cestě jsem nemohl minout přehradu Les království, nějak mě imponovala Zvičina, tak jsem ji také „pokořil“ a pak už chytil směr jiho, jihozápad. Přejít České republiky proběhl bez problémů. Trochu deště, trochu sluníčka a najednou koukám jsem v Rakousku. Celkem mě k hrobu sv. Jakuba čeká ušlapat cca 3 500 km a zvolil jsme cestu přes Rakousko, Švýcarsko, Francii a Španělsko. Proč? Mě se neptejte ... :-). Oficiální značená cesta vede přes Německo – šel ji např. páter Lizna v roce 2006, ale můj pocit byl jiný a proto jsem tam kde jsem. Českou republiku jsem přešel za 21 dní, ale do Rakouska jsem se dostal až začátkem července, neboť jsem trochu více relaxoval v Jižních čechách, konkrétně v obci Nesměň, kde se konala jedna taková akcička se Sufi lektorkou Záhirou z Nového Zélandu. [/www.centrum-nesmen.cz/](http://www.centrum-nesmen.cz/)

Detail trasy kterou jsem prošel v ČR si můžete prohlédnout v aplikaci Google Earth, viz odkaz <http://bbs.keyhole.com/ubb/ubbthreads.php?ubb=showflat&Number=1345980&#Post1345980>. P o U t N í K zjišťuje, že všechny barevné střípky mají svůj lesk. Nic není jenom a jenom černé a nic jenom a jenom bílé. V každém okamžiku se vždy najde kdo podá pomocnou ruku, pomůže, poradí nebo se jenom usměje. A i to pro další cestu mnohdy postačí.

... blížící se západ slunce nad řekou Labe – jeden z mnoha nádherných okamžiků při putování krajinou ...

Nyní jsem na cestě směr Salzubrg, kam bych mohl dorazit během třech až čtyřech dnů. Za sebou mám 8 pochodovacích dnů Rakouskem a zatím jsem překvapen. Přívětivostí, značením a i počasí mi přeje. Sluníčka mám, že bych ho mohl rozdávat po hrstech. Pravidelněji můžete mé kroky sledovat na stránkách <http://www.facebook.com/uPoUtNika>, kde je také pár, ale opravdu jenom pár fotografií. Viz odkaz <http://www.facebook.com/uPoUtNiKa?v=photos&ref=ts>. Veřejnou galerii se mi také snad podaří někdy založit a naplnit .... :-)

Tak a to by exkluzivně pro Královédvorskou napoprvé mohlo stačit. Někdy, někde na setkanou ... :-)

S poutnickým pozdravem Ultreia

P o U t N í K

jedno z mnoha značení Svatojakubské cesty ...směr je jasný :-)